

“GAZÂB-I İLÂHÎ”

“Bana dokunmayan yılan bin yaşasın”
Öyle mi?

Prof. Dr. Mustafa TEMİZ^δ
21.12.2019

Mûsâ (AS)
bir gün kırlarda
bir taşın üstünde otururken,
aklından:

“Böyle genel ahlâkî ilgilendiren durumlarda suçu,
kötülüğü bir ya da birkaç kişi işliyor ama bu yüzden
birçok suçsuz kişi de mahvolup gidiyor. Bunun hikmeti ne
olabilir?”
diye düşünüyormuş...

Mûsâ (AS),
böyle bir düşünce içinde iken
belli bir zaman geçer...

O
orada otururken,
taşın dibindeki karınca yuvasından çıkan
karıncalar,
sessiz sadâsız bir şekilde,
Mûsâ (AS’ın

^δ Yazar, *particilik taassubunu* reddeder, **Türkiye Gemisi**’nin batmamasının garantisinin, İslâmî istikâmet doğrultusundaki çalış-malarda olduğuna inanır ve bu nedenle İslâmî istikâmeti benimseyenlerin tarafındadır. Yazar hakkında daha fazla bilgilenmek isteyenler, aşağıdaki internet adresini **tıklayabilirler**:
[http://mtemiz.com/bilim/BHB%20GEÇTİ%20\(Yalnızca%20çocuksu%2031.07.2015\).pdf](http://mtemiz.com/bilim/BHB%20GEÇTİ%20(Yalnızca%20çocuksu%2031.07.2015).pdf)

*bacaklarından yukarıya doğru
bütün vücûduna yayılmış...*
Ama o,
bunun henüz farkında değildir.

*Bir müddet sonra
karıncalardan birisi,
nasıl olduysa,
Mûsâ (AS) 'ın bacağına şöyle bir ısıtır.*
*Birden canı yanan,
Mûsâ (AS)
o anda,
“Ey vah! Karıncalar!”
diyerek
elini **pat** diye bacağına vurur.*

Vurur ama ne olur?

*O anda bacağına tek bir karınca ısırıldığı hâlde
Mûsâ (AS),
elini pat diye bacağına vurmaya birlikte,
yüzlerce karıncayı
öldürür.*

*Ardından Allah (CC)
Mûsâ (AS) 'a şöyle hitap eder.
“Yâ Mûsâ!
Senin bacağına bir tek karınca ısırды,
ötekileri
neden öldürdün?”*

*Mûsâ (AS) 'ın
aklı başına gelir.
Yersiz düşüncelerinden dolayı,
Allah (CC) 'tan
özür ve af diler...
Ama
bu arada
Aklından geçen düşüncenin cevâbı da
böylece
kendisine verilmiş olur.*

*Bu olay,
“Gazâb-ı ilâhiyeye dokundu”
sözünün de
temel bir açıklaması gibidir.*

*Sonuç olarak,
genel ahlâka uygun olmayan,
açıktan yapılan günahlar,
başkalarının
cezâlandırılmalarına da yol açabiliyor...*

*“Gazâb-ı ilâhi”
karşısında
genel ahlâkın bozukluğundan da,
bu nedenle,
korkmamak mümkün değil...*

Korkuyu azaltmak için,

*“Emr-i bil ma’ruf nehyi anil münker-iyiliğin tavsiye
edilmesi ve kötülükten sakındırma”nın
bizlere yüklediği
sorumluluğu yerine getirerek,
belki oluşacak olan,
felâketlerin kıvılcımlarından
Allah (CC) bizleri korur diye,
her an
bir ümit içinde olmalıyız.*

*Her gün
gözlerimizin önünde
vukûbulan,
onlarca
gayrı ahlâkî olaylarda,
şahsen,
‘bir ara köteğine gitmemek, ahlâksızlıklara yem olmamak
için...’
yazılarla
sürdürmeye çalıştığım
“Emr-i bil ma’ruf nehyi anil münker”
hürmetine
bu yazıların
bir vesîle olmasını diliyor,
sonuçtan
ümitli olmaya
çalışıyorum...*

*Sizler de,
kendi çaplarında*

*herkese farz olan,
bu
“Emr-i bil ma’ruf nehyi anil münker”
görevini
aman
ihmal etmeyiniz!*

*Yoksa,
“Bana dokunmayan yılan bin yaşasın” diyen,
Lut kavmindeki
mü’minlerin durumuna düşme
tehlikesiyle
karşı karşıya
kalırız,
Allah (CC) korusun!*